

НС уведомителен бюллетин

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1096

16.03.2024 (135)

Михаел Кюнен

Втората революция Том I: Вяра и борба

Част 9

От това множество от клетки на НСДАП/AO, както вече беше споменато, се появява СА на НСДАП/AO като втора формация, успоредно с деленето на клетките. Опитът от миналото (победата на реакцията над националсоциалистическата народна държава) води до това, че днес ръководителите на СА са и представители на партията в Гаубе. Това означава, че днес СА по същество командва партията. Това се вижда символично и от факта, че *Völkischer Beobachter*, който се появява в нелегалност като централен орган с нередовни специални броеве, се издава от щабното ръководство на SA и, за разлика от NS-Kampfruf, не от партийното ръководство.

Създаването на стегнато, добре организирано съпротивително движение, ръководено от лидер в Германия, какъвто е случаят с SA, представлява голям рисък, както стана ясно и от изказването на лидера на партията. Но това е неизбежна стъпка напред, ако запазим - така да се каже, като предпазна мрежа - изпитания принцип на клетките извън SA. Защото отново и отново се разпадат отряди на СА, които след това трябва да се формират наново от клетките на НСДАП/AO. Годините 1977-78 доказват правилността на тази стратегия, за която отговаря началникът на щаба на СА "Армин". НСДАП/AO и нейната СА вече са политически фактор в тази страна. Създадени са

кадрите на бъдещето и новата Националсоциалистическа германска работническа партия, движението за свобода на младото поколение, вече не може да бъде пренебрегвана.

Като цяло по-нататъшното развитие на НСДАП/АО е следното:

Създаване на щаб, който призовава за преформатиране на НСДАП и е абсолютно безопасен. Тази задача е изпълнена.

Създаване на канали за комуникация, по които пропагандните материали да достигат безопасно и незабележимо до партийните другари на фронта. - Тази задача е изпълнена.

Създаване на независими клетки в цяла Германия за провеждане на пропагандни кампании на НС. - Тази задача е изпълнена.

Разпространяване на вестник извън кръга на партийните другари, за да се създаде среда за симпатизанти и да се осигури идеологическото единство на движението. Тук се е случило много и НС-Кампрюф е извършил голяма пионерска работа. Въпреки това националсоциалистическата преса все още трябва да бъде значително подобрена по отношение на качеството и тиража.

Обединява най-активните нацистки бойци в ъндърграунда в елитна формация под единно ръководство и в съответствие с всички правила за сигурност. С тази задача се заемаме енергично и успехите скоро ще бъдат усетени от демократите. До този момент развитието на НСДАП/АО е напреднало само за седем години и успехът доказва правилността на нейната стратегия. Дължен съм да помоля читателя да разбере, че подробностите за следващите стъпки се държат умишлено неясни:

Стратегията показва само очертания, а не строги детайли, тъй като движението винаги реагира гъвкаво на репресивните мерки на държавата и освен това интересите на сигурността имат предимство.

Чрез все нови и нови, координирани на регионално, а по-късно и на национално ниво и в целия Райх пропагандни офанзиви на SA и независимите клетки Германия трябва да се превърне в красива "градина със свастики" (според партийния лидер Лаук). Германският народ трябва отново да свикне, че свастиката, като символ на германското възраждане, е постоянно пред очите му. Трябва да се залепят толкова много стикери и плакати, че за противниците е безсмислено да ги свалят, защото на следващата сутрин те така или иначе ще бъдат отново там.

Партията и СА създават легални сдружения от своите редици, които подкрепят дейността на НСДАП/AO чрез зрелищни публични акции или поемат вече съществуващи групи. Целта на тази легална дейност трябва да бъде въпросът за нацистката забрана да бъде поставян отново и отново на обществено обсъждане. Трябва да постигнем това, което комунистите направиха с "**Berufsverbotsdiskussion**":

Не бива да минава нито ден, нито седмица, без да се говори за НСДАП и нейната забрана!

НСДАП/AO формира клетки в ХДС и СвДП, в Зелените и протестните групи, в братствата и профсъюзите, в БГС, полицията и Бундесвера и изпраща наблюдатели и "спящи" в ГСДП, комунистите и Държавна сигурност.

Всички тези дейности заедно вече не могат да бъдат премълчавани и предизвикват голямо вълнение, особено сред евреите и в чужбина. Те оказват натиск върху системата, за да се сложи край на - неонацисткия призрак. Уверенията на правителството, че става дума само за шепа луди, вече не убеждават никого.

Опитът за смазване на НСДАП/AO с държавна сила се проваля няколко пъти. Загубите винаги се заменят, дейностите се увеличават. НСДАП/AO не може да бъде смазана. Пропагандата постоянно се засилва, докато правителството не отмени забраната на НС или не я облекчи, както в случая със забраната на КПД по онова време - или докато не стане възможно падането на оккупационния режим.

Но защо днес националсоциалистите изобщо отново изповядват НСДАП, показват свастиката, използват старите имена и униформи? Не е ли по-лесно и по-малко опасно да се запази съдържанието, а не формата? Дали тези късни партийни другари не са просто младежки фетишисти на униформи, чудаци или психопати - арлекините на Хитлер - както пише ZEIT? Политическата работа, която предава националсоциалистическо съдържание, а не форма, със сигурност е по-лесна и по-малко опасна от сътрудничеството в НСДАП/AO. Но тя показва и пълно неразбиране на особеностите на националсоциалистическата идея:

За разлика от марксизма, НС няма твърда доктрина, а е просто мироглед - не идеология.

Националсоциализмът изиска само привързаност към няколко идеологически основи - Volksgemeinschaft, корпоративизъм, Велика

Германия, расово единство. В тези граници той е истинско народно движение с различни течения, различни възгледи за значението и подредбата на програмните точки и без твърдо определение на пътя към целта. Националсоциализмът като политическо движение придобива своята значимост единствено чрез две "външни" страни:

Привързаността към Адолф Хитлер, дисциплината и единството на Националсоциалистическата германска работническа партия, гарантирани от принципа на фюрера!

НСДАП обединява всички национални течения за определен период от време, тя е израз на живота на германския народ par excellence, който без тази здрава връзка трябва отново да се разпадне на безброй влакна. Познаването на тези две "външни обстоятелства" ни обяснява внезапния край на националсоциалистическото масово движение. Буквално до последния ден партията се държеше заедно, нейната организация работеше. Едва със смъртта на Адолф Хитлер и разпускането на НСДАП настъпи онова странно положение на нещата, което така обърка победителите: че в Германия трудно можеше да се намери дори един убеден националсоциалист.

Националсоциализмът изглежда се е превърнал в масово движение срещу националсоциализма. Това трябва да е урок.

Националсоциализмът ще може отново да разгърне характерния си динамизъм като практическо политическо движение, да действа като горяща чаша за разпокъсаната национална и фолклорна опозиция, едва когато отново бъдат създадени организационните предпоставки за това. Това означава, че отново трябва да е налице обединяваща връзка - споделеното от всички преклонение пред водача Адолф Хитлер и строгата партийна дисциплина в рамките на новата НСДАП. Всичко останало са привидни решения, сектантски брътвежи, вместо революционна работа за победа! Независимо дали се говори за народен социализъм, нов социализъм, германски социализъм, националреволюционна идея или нова десница - в крайна сметка има само един начин да се сложи край на фрагментацията:

Лоялност към партията на Фюрера, към НСДАП!

Има и други причини да виждаме в стратегията "запазване на съдържанието, а не на формата" чиста илюзия и дори малодушие. Свастиката и образът на фюрера все още са вездесъщи в Германия. Няма символ, който да е способен да предизвика толкова омраза и мърсотия от страна на врага, но няма и символ, който да вдъхва толкова много любов и почит. Във всеки случай свастиката не оставя никого безразличен и този факт сам по себе си е мощна

пропаганда. Тази система се страхува повече от свастиката, отколкото от червените бомби. Ние трябва да се възползваме от това. Ние, националсоциалистите, трябва да успеем да идентифицираме нашето движение и стария символ на свастиката в очите на масите с най-радикалната и безмилостна опозиция на тази система. Напливът особено на млади хора, които в миналото може би щяха да се окажат при червените, показва, че вече сме успели до известна степен в това.

Ние, националсоциалистите, нямаме нищо, абсолютно нищо общо с тази система. Ние мразим тази система, мразим демокрацията, която е възможна само върху руините на националсоциалистическата народна държава. Бръзката между тази безкомпромисна позиция и табуто върху свастиката ще взриви системата в момента, в който хората се отчаят от демокрацията и потърсят фундаментална алтернатива. Днес в оккупационната държава Бон има по-малко демократи, отколкото дори във Ваймар. Само просперитетът може да поддържа демокрацията, но точно този просперитет системата няма да може да осигури още дълго. Настъпват постните години, а с тях и обновената възможност за германското движение за свобода. Само завръщането на Националсоциалистическата германска работническа партия на политическата сцена разчиства пътя за това, което Службата за държавна сигурност нарича опасност от "неонацистки пожар".

Само защото НСДАП/AO съществува, нашето искане за отмяна на забраната на НС става смислено и логично. Само взаимодействието на легалната борба и нелегалната работа - дори без организационен говор - дава на германското движение за свобода шанс за ново начало. Тази глава не бива да завършва и без оценка на две личности, които постигнаха невъзможното и оформиха дейността на новата НСДАП:

- Партийният другар **Герхард Лаук**, основател и партиен ръководител на организацията за външна политика и развитие на НСДАП, дава началото на развитие, без което днес в Германия не би имало сериозен "неонацизъм". Именно той създаде единно движение от множеството малки бойни групи на нацистите. По този начин той стриктно отхвърли всякааква претенция за абсолютно лидерство за себе си, като американски германец, и по този начин даде възможност на всички партийни другари, които имаха добра воля и не бяха заслепени от собствените си амбиции, да го признаят за партиен лидер.
- Партийният другар "**Армин**", началник на щаба на СА на НСДАП/AO, изгражда новата СА само за три години с най-добрите бойни групи на движението. С неуморни усилия човекът с кодово име "Армин" изкорени остатъците от буржоазното мислене в движението и успешно се обвърза с революционната традиция на СА. Благодарение на него Емст Рьом е

официално реабилитиран, за което младите бойци многократно настояват. И също така той беше този, който от самото начало гарантира, че този път SA ще контролира партията, така че един ден да бъде възможна Втората революция, разплатата с реакцията.

Имате изключителни заслуги за освобождението на германския народ!

*Мнозина са паднали в Мюнхен.
В Мюнхен имаше много такива.
Срещата се провежда пред Feldherrnhalle
Германските герои имат смъртоносна преднина.
Те се бориха за събуждането на Германия
вяра в мисията на Хитлер!
маршируващ с презрение към смъртта
в огъня на реакцията!
Мнозина са паднали в Мюнхен
за чест, за свобода и хляб!
Срещата се провежда пред Feldherrnhalle
шестнадесет мъже на мъченичество!
Вие сте мъртъв на 9 ноември.
Ти си мъртъв, заклеваме те!
Много хиляди бойци са все още живи
за Третия, Големия германски райх!*

БОРБА С ЛИБЕРАЛНИЯ КАПИТАЛИЗЪМ

Либералният капитализъм е доминиращата форма на държава, управление и икономика в западните индустриски държави. Неговите поддръжници наричат тази смесица от полуразрушени идеи от XVIII и XIX век демокрация. Това е погрешно от самото значение на думата, защото либерално-капиталистическата, демократична система наистина няма нищо общо с управлението на народа. Либералният капитализъм се основава на два железни стълба, които са свещени и неприкосновени за демократите:

Лицемерие и материализъм.

Лицемерие е демократите да твърдят, че цялата държавна власт идва от народа.

Всъщност те не се страхуват от нищо друго, освен от това, че народът може да се разбунтува. Западногерманската оккупационна република е прекрасен пример за това. Тя дължи съществуването си на заповедите и добрата воля на

западните съюзници, които и до днес имат по-голямо влияние върху зависимото от тях правителство, отколкото върху - суверенния - народ. Със закона за държавното финансиране на партиите, несправедливото разпределение на времето за изльчване по радиото и телевизията, заглушаването на малки групи критики на системата, които в най-добрая случай са осмивани или дори криминализирани, клаузата за 5 % забрана, забраните за партии, организации и събития и премахването на всички елементи на пряката демокрация (избор на държавен глава, референдум и плебисцит) демократите създадоха за себе си идеален инструмент, за да могат да се държат в парламентите и да могат да представят пред народа държавния театър на демокрацията.

Лицемерие е, когато демократите казват, че в тази държава опозицията може да се развива свободно и не й се пречи.

В действителност в Западна Германия има само една "демократична" държавна партия - ГСДП-КДС-СДСМ-ФДП, която благодарение на господството си в средствата за масова информация, незаинтересоваността на хората към политиката и принудителните законови мерки редовно получава над 90 % от гласовете. Тази "демократична" държавна партия умишлено заблуждава хората, като разиграва комедията "опозиция" с част от своята организация. В действителност управляващите и опозиционните партии са в пълно съгласие по съществените въпроси: те мъжествено отстояват ФДГО (свободен демократичен основен ред), който вероятно само те знаят какво всъщност представлява:

Те са се примирили с господството на победителите в Източна и Запада и с разделението на Германия; приемат натиска на групите по интереси върху правителството; дружно се надпреварват за постове и постове и най-вече искат да останат сами със себе си.

Подобна "държавно подкрепяща" опозиция, която играе предано в тази игра, разбира се, не само се толерира, но дори се глези и подхранва. Истинска опозиция срещу нея не се допуска. Срещу критиците на системата "войнстващата демокрация" се защитава с тормоз, претърсване на жилища, сплашване и, ако е необходимо, с арести. Но ако някое опозиционно движение действително стане по-силно, както някога СРП или НДП, те не се притесняват от забрани и агитация в средствата за масова информация.

NSDAP/AO е най-големият в света
Доставчик на националсоциалистическа пропаганда!

Печатни и онлайн периодични издания на много езици
Стотици книги на много езици
Стотици уеб-сайтове на много езици

SS Defender against Bolshevism
by Heinrich Himmler
FOR DANMARK! MOD BOLSHEVISMEN!
Translated from the SS Original

The Poisonous Mushroom
Julian Steichen Der Hitler Picture Book
Der Giftipilz

Heinrich Hoffmann
Hitler in Italy
HITLER IN ITALIEN
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint – Vol. 9
Wife and Family
Heinrich Hoffmann

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance
BÖRSE
Die Luftwaffe im Bild

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English – German / Deutsch – English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!